

[Indenrigsministeren.]

muligt, at Synspunkterne har ændret sig noget inden for Apotekerstanden. Det skulde kun glæde mig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Sparekasser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6477; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2837).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Villumsen): Udvalget har i Samraad med Handelsministeren drøftet forskellige af Lovforslagets Bestemmelser, hovedsagelig de samme, hvorom Forhandlingen drejede sig i det andet høje Ting, nemlig Sammensætningen af Tilsynsraadet i Garantikasserne, Adgangen for Sparekassernes Personale og Tillidsmænd til at deltage i Ledelsen af andre Sparekasse- og Bankvirksomheder. Det drejer sig navnlig om „A/S Dansk Sparemærke-Kasse“, hvor et ganske bestemt Forhold raader. Men da der efter Lovforslaget bliver en Afviklings-tid paa 7 Aar, vil det være muligt ogsaa paa dette vanskelige Omraade at finde en Ordning. Endelig har vi drøftet Spørgsmaalet om en Udvidelse af Adgangen for Sparekasserne til at yde sekundære Laan og Likviditetsprøcenten. Flertallet kan være enigt med Ministeren i de af ham paa disse Omraader fremførte Synspunkter og anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse i den Affattelse, det har faaet i det andet høje Ting.

Vi er klar over, at Loven vil blive administreret saaledes, at Kasserne vil vinde Forstaaelse baade hos Ministeren og Sparekassetilsynet, idet ingen i vort Land underkender Sparekassernes store Betydning for Fremme af Opsparingen og den Maade, hvorpaa Kasserne i det hele arbejder. Det Spørgsmaal, der har vakt mest Røre, nemlig Spørgsmaalet om Sammensætningen

af Tilsynsraadet, er ikke et Spørgsmaal, der berører Spareernes Interesser — i hvert Tilfælde har jeg ikke hørt nogen paastaa dette —, men udelukkende et Spørgsmaal de nuværende Ledere af de paagældende Kasser og Lovgivningen imellem. Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

Himmelstrup: Ved denne Sags første Behandling udtalte jeg Haabet om, at det skulde lykkes at faa gennemført Ændringer i det Forslag til en ny Sparekasselov, der er kommet til Folketinget fra Landstinget. Det var ikke noget stærkt Haab, jeg nærede i den Henseende, det var tværtimod et svagt Haab. Men der var nogle Ting, som bevirkede det. Der var Bestemmelser i Lovforslaget ogsaa paa et Omraade, som den socialdemokratiske Ordfører omtalte, som forekom mig nærmest at være formelle Bestemmelser, som maatte medføre, at Ministeren maatte modtage Ændringsforslag i den Retning, og saa kunde det jo gerne være, at man, naar der først var gaaet Hul paa Handelsministeren, kunde faa andre Ændringer gennemført.

Den Forhaabning har vist sig — det skal jeg erkende — slet ikke at være begrundet. Jeg udtalte allerede ved første Behandling Formodning om, at man vilde betragte denne Sag under dens Behandling i Folketinget som en ren og skær Ekspeditionssag, og saadan har man utvivlsomt betragtet den. Da Lovforslaget kom til Udvalgsbehandling forrige Fredag, afviste Handelsministeren slet og ret ethvert Ændringsforslag og enhver Forhandling; ingen som helst Ændring, end ikke den allerskyldigste rent formelle Ændring som den, den socialdemokratiske Ordfører omtalte, var det muligt at faa nogen Realitetsdrøftelse med Handelsministeren om. Den højtærede Handelsminister sagde: Nu kan vi se Tiden an; 7 Aar har vi at løbe paa; saa vi finder nok en Ordning af dette Forhold. Det ligger jo i Sagens Natur, at under saadanne Forhold, naar vi altsaa skal tage Forslaget blankt, som det er vedtaget i det andet høje Ting, kan vi fra vor Side ikke medvirke til, at Forslaget bliver til Lov.

Vi har i Udvalget stillet en Række Ændringsforslag sammen med det ærede konservative Parti, i alt 5. Det vigtigste af disse Ændringsforslag er det, der er stillet under Nr. 1, og som tager Sigte paa, at Handelsministeren ikke skal have den Adgang, han har ifølge Forslagets § 7 til ogsaa at udnævne et Medlem til de saakaldte Garantsparekassers Tilsynsraad. Vi mener, at dette Forslag ikke lader sig sagligt begrunde. Det